

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 13. februarja.

V nedeljo je bil shod nemške stranke v Toplicah na Češkem. Udeležilo se ga je kacic tri tisoč nemških zaupnih mož iz vseh nemških in meševitih krajev kraljestva češkega. Tu so bili zastopniki občin, okrajni zastopniki, člani trgovskih zbornic, deželni in državni poslanci. Temu skodu se torej ne da odrekati velikega političnega pomena, kajti kar se je govorilo na tem shodu, to smemo zmatrati za mnenje nemškega prebivalstva na Češkem.

Shod se je imel sprva sniti dne 26. januarja. Na njem so hoteli protestovati proti sklepom deželnega zbora češkega o jezikovnih zadevah. S tem sijajnim protestom so pa hoteli zvrto glavit Taaffejevo vlado, ki je tedaj bila še vedno na stališču znanih jezikovnih naredeb. Mi rečemo, bila je tedaj, kajti danes ni več, danes se je že postavila popolnoma na stališče nemške stranke. S tistega časa, ko se je sklenilo sklicati ta shod, se je položaj korenito premenil. Vlada je bila sklicala konference na Dunaj, na katerih se je dognalo sporazumljenje mej Nemci in Čehi. Shod nemške stranke je sedaj imel izreči svoje mnenje o dogovorih na Dunaji. Imel je dati sankcijo temu, kar so se dogovorili nemški odposlanci s češkimi na Dunaji. Shod je pa tudi izrekel popolno svojo zadovoljnost z doseženimi uspehi. Ker so bili na shodu zaupniki vseh nemških krajev na Češkem, smemo reči, da je vse nemško prebivalstvo na Češkem zadovoljno z dogovori na Dunaji, morda izvzemši mesta Liberce, katerega deželni poslanec in občinski zastopniki se shoda niso udeležili. Samo Liberečanom še ne zadošča, kar so Nemci na Dunaji dosegli, ali čemur so prav za prav pogladili pot.

Mi smo takoj se bili izjavili, da je sporazumljenje, ki se je doseglo na Dunaji, le Nemcem v korist, Čehom bode pa v škodo. V tem mnenji je moral potrditi nas shod nemške stranke v Toplicah. Gotovo bi Nemci ne bili tako jednoglasno pritrdili sklepom Dunajskih konferenc, da neso zanje izredno

ugodni. Gotovo bi bil ta ali oni ugovarjal. Ker Nemci vedno hrepene po gospodstvu nad drugimi narodi v naši državi, morale so jim te konference dati sredstvo, da si zagotove to gospodstvo, kajti drugače bi ne bili tako naudušeno pozdravili sporazumljenja. Še bolj nego ta faktum pa osvetljujejo sporazumljenja govori raznih nemških zastopnikov. Iz teh govorov naravnost izvemo, da se je naredil začetek razkusanju češke dežele. Priznalo se je nemško skupno ozemlje, o katerem poprej Čehi neso hoteli nič slišati. Na tem ozemlju ne bode treba uradnikom znati češčine, k večjemu od kacega kancelista pri sodiščih se bode to zahtevalo. S časom pa še tega ne bode, ker češke uloge itak ne bodo prihajale tako pogostem in bodo vedno redkeje. Saj bode naloga Nemcev, skrbeti za to, da se bodo ti kraji vedno bolj razvijali v zmislu nemške kulture, to je, odtujevali ostale Čehi. Posledica temu bode, da se bode to ozemlje s časom odkrojilo od češkega kraljestva. To svoje preverjenje izjavljali so nemški odposlanci bolj ali manj odkrito.

Res, da bodeta oba oddelka deželnega kulturnega sveta in deželnega šolskega sveta še združena po skupnem predsedstvu. Toda ta vez bode vedno slabša, nemški oddelki se bode pri obeh korporacijah vedno bolj samostojno razvijali in popolna razdelitev je le vprašanje časa. Jednako se bode godilo tudi pri nadsodišču. Nemški senat postal bode kmalu sodišče záse.

S sporazumljenjem se je torej storil korak za razdelitev dežele češke, o katerem neso do sedaj Čehi hoteli ničesar slišati. Sedaj pa nastaje vprašanje, kaj so pa Čehi dobili, ko so v tako važnih zadevah prijenjali Nemcem. Naj še tako premišljujemo in prelistujemo dogovore Dunajskih konferenc, ne najdemo ničesar.

Morda nam kdo poreče, da jedno trgovinsko zbornico. Toda le počasi. Tudi to je le nemška pridobitev. Saj na nemškem shodu se je naglašalo, da bode sedaj zbornični okoliši bolj po narodnostih okroženi. Nemške trgovske zbornice bodo imele le

nemške okraje. Taka razdelitev je tudi le priznanje nemškega skupnega ozemlja.

Šamo jezikovna naredba se še ni naravnost razveljavila, kakor so želeli Nemci. Mi smo menili sprva, da se je za to zahvaliti odločnosti čeških zastopnikov. Plener je pa nam pokazal tudi to stvar v malo drugačnej luči. Čehi bi bili privolili, da se razveljavi češka jezikovna naredba, a so zahtevali, da se bi potem v nemških okrajih poslovalo samo nemški, v čeških pa samo češki. To pa Nemcem ni ugajalo in so rajši dovolili, da jezikovna naredba ostane navidezno v veljavi, in se zadovoljili s tem, da se bode pri tem ravno po potrebi. V to so se Nemci tem ložje udali, ker se vzlic veljavnosti jezikovne naredbe, kakor že omenjeno, od uradnikov v nemških sodnih okrajih ne bode zahtevalo znanje češčine. Da so Čehi dovolili, da bode češki uradniki morali nemški znati, nemški uradniki pa češki ne, s tem so priznali, kar je Plener posebno naglašal, da je nemščina še nekaj drugega, ne samo deželni jezik. Hotel je reči, da so Čehi priznali nemščino za državni jezik, kar je pa seveda umno zmolčal, misleč si, da ni dobro vsega povedati, dokler ni deželni zbor uveljavil sklepov konferenc.

Nemci so na shodu v Toplicah pred 42 leti bili se prvič izrekli za razdelitev češkega kraljestva. S tistega časa so večkrat ponavljali to svojo zahtevo in letos so na shodu baš v Toplicah lahko se radovali, da se je storil začetek uresničenju njih pred leti izražene želje. Pa ne samo to, radovali so se tudi tega, da se Čehi začenjajo prijazniti z nemškim državnim jezikom, da se približuje čas, ko se bode poskusilo vso Avstrijo ukloniti pod nemško igo. Jako ponosno je jeden govornikov naglašal, da se Nemci nikakor ne odrečejo svojim predpravicam v Avstriji in da češki Nemci zaradi tega, da se jih je zadovoljilo, ne bodo nehali podpirati svojih so-bratov v družih kronovinah, temveč jim bodo tem ložje kaj pomagali, ko so njih pravice zagotovljene. Kdor je čital govore nemških govornikov na

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvjevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

II. Poglavlje.

(Pugačov se prikaže. Beg njegov iz Kazana. Izjave Kozevnikove. Prvi uspehi samozvanca. Izdajstvo ileckih kazakov. Vzetje trdnjave Razsipne. Nurali-Han. Povelje Reinsdorpa. Vzetje Nižne Ozerne. Vzetje Tatiščeve. Svět v Orenburgu. Vzetje Černorečenske. Pugačov v Sakmarski.)

V tem razburjenem času potikal se je po kazaskih kmetijah neznan klatež ponujajoč se za najemnika zdaj temu, zdaj družemu gospodarju in se je lotil vsacega dela. Bil je priča pomirenja punta in kazni kolovodij, stopil začasno v irkutski samostan, od tod je bil poslan zaradi nakupa rib v Jaicki gorodok, kjer je tudi stanoval pri kazaku Denisu Pjanovu. Odlikoval se je z drznostjo v svojem govorjenji, črnil načelnštvo in prigovarjal kazakom bežati pod oblast turškega sultana; obetal jim je, da bodo tudi donski kazaki koj za njim potegnili, da mu je na meji zagotovljenih dve sto tisoč rubljev in tovara za sedemdeset tisoč, in da mora neki paša takoj po prihodu kazakov dati do pet milijonov; mej tem je pa obljubil vsakemu po dvanajst rubljev plače na mesec. Vrh tega je pravil, da gresta proti jaickim kazakom iz Moskve dva

polka in da bo okoli božiča ali svetih treh kraljev neizogibno punt. Nekateri iz poslušnih hoteli so ga prijeti in postaviti kot šuntarja pred poveljniško kancelarijo, on pa se je skril z Denisom Pjanovim vred in je bil ujet že v selu Malikovki (zdaj Volgok) na ovađbo kmeta, peljavšega se z njim isto pot. Ta klatež je bil Jemljan Pugačov, donski kazak in razkolnik, prišedši z lažnjivim potnim listom izza poljske meje z namenom naseliti se na reki Irgizi mej tamošnjimi razkolkami. Poslan je bil pod stražo v Simbirsk od tod pa v Kazan in kakor se je vse, kar se je tikalo jaicke vojske, po tedanjih okolišinah moglo važno zdeti, je tudi orenburški gubernator to zmatral za potrebno, da naznani gosudarstvenemu vojnemu kolegiju s poročilom od 18. januarja leta 1773.

Jaicki puntarji tedaj neso bili redki in kazansko načelnštvo ni obračalo posebnega zanimanja na poslanega mu prestopnika. Pugačova neso imeli v ječi zaprtega strožje od drugih jetnikov. Mej tem pa neso dremali soudeležniki njegovi. Naposled je jedenkrat hodil po mestu pod stražo dveh garnizonskih vojakov miloščine nabirat. V Zamočni Rešetki (tako se je reklo jedni iz glavnih kazanskih ulic) stala je pripravljena trojka. Pugačov stopi k njej, bliskoma udari jednega vojakov spremljajočih ga; drugi pomaga jetniku sesti v kubitko*) in popihal jo je z njim vred iz mesta. To se je zgodilo

*) Na pol pokriti ruski voz.

19. junija 1773. leta. Tri dni pozneje prejeli so v Kazanu v Peterburgu potrjeno sodbo sodišča, po kateri je bil Pugačov obsojen h kazni s pletenim bičem in k prognanstvu v Pelim na prisilno delo.

Pugačov prikazal se je na pristavah odslužnega kazaka Danila Šeludjakova, pri katerem je prej živel za delavca. Tam so se tačas vršila posvetovanja zlomišljenikov.

S prvega šlo je za beg v Turčijo, misel, katero so davnej gojili vsi nezadovoljni kazaki. Znano je bilo, da se je za carstvovanja Ane Joanovne Ignatiju Nekrasovu posrečilo uresničiti jo in potegniti s saboj mnogo donskih kazakov. Njih potomci žive do današnjega dne pod turško oblastjo obrnivši na tujem rodno jim vero, jezik in šege prejšnje domovine svoje. Za poslednje turške vojne bili so se srdito proti nam. Jeden del se jih je oglasilo pri imperatorji Nikolaji, že prestopivšemu Dunav na zaporoške ladiji; kakor ostali del Seče, tako so tudi prinesli pomiloščenje za svoje starše in se vrnili pod oblast zakonitega svoga gosudarja.

Pa jaicki zarotniki so bili preveč navezani na svoje bogate rojstne bregove. Mesto pobega, sklenili so spuntati se vnovič. V samozvanstvu pokazal se jim je nadepoln nagon. Zato je bilo treba samo jednega zvitega, drznega in odločnega človeka, narodu še nepoznanega. Zbrali so si Pugačova. Ni jim bilo težko pregovoriti ga. Nemudoma začeli so nabirati si soudeležencev.

(Dalje prih.)

tem shodu, obžalovati je moral, da so se Čehi dali na Dunaji tako preslepiti, da neso le dovolili v prvi korak za razdelitev Češke, temveč tudi priznali nemščini prednosti, ki neso utemeljene v ustavi. To utegne imeti osodepolne posledice, stvar je prišla v tir in le s težavo bodo mogli v bodoče upirati se daljšemu teku dogodkov. Treba se je pri tacihih prilikah takoj v začetku upreti in zatoorej mislimo, da bi deželni zbor najpametnejše naredil, ko bi o Dunajskih dogovorih prešel na dnevni red, kajti to bi bil najumestnejši odgovor govornikom na shodu nemške stranke. Toda žal, za to je jako malo nade!

Vojvoda Orleanski.

Nepričakovani korak najstarejšega sina grofa Pariškega, vojvode Orleanskega, vzbudil je splošno pozornost, kakor vsi dogodki, ki imajo nekoliko romantičnega v sebi. Javno mnenje vrglo se je v prvi hip brez premisleka na stran mladega pretendenta, ki se je z žolto lasuljo in pobarvanimi brkicami utihotapil v Pariz in tu zahteval, da ga vzemo v vojaške, ker hoče zadostiti vojaške svoj dolžnosti ter kot prostak služiti določeno dobo pod trobojno zastavo.

Prvi utis tega koraka pa je hitro obledel, kajti iz raznih podrobnosti pokazalo se je, da je vse le komedija, za katero imajo Francozi od nekdanj poseben „chic“. S tem korakom hotel je obrniti le pozornost na se, pridobiti si nekoliko popularnosti, republiku pa delati sitnosti.

Začetkoma bile so vse simpatije na strani lepega, mladega in bogatega pretendenta, potomca iz veleslavne rodbine, pozneje pa so zavladali mirnejši nazor in javno mnenje se je v par dnevih korenito premenilo. Začetkoma govorilo se je, da bode vlada proti njemu postopala, kolikor možno, rahlo, da se bode posluževala pravice pomiloščenja, kolikor jej le zakoni dovoljujejo, kmalu pa je prevladalo baš nasprotno mnenje: da se je strogo ravnati po zakonu, ki članom nekdanj vladajočih rodbin prepoveduje povratek na Francosko, da je torej tudi vojvodo Orleanskega kaznovati, kakor zakon določuje.

Republičanska vlada postopala je jako mirno in hladnokrvno. Pretendenta je sicer priprla, a zapor njegov bil je jako mil. Na razpolaganje bila so mu najfinejša jedila in najboljša vina, obiskavati so ga smeli po vrsti vsi sorodniki in politiški so-mišljeniki, mej njimi tudi vojvodinja Chartres-ska in njena hčer, lepa princesinja Margareta, zaprtega pretendenta nevesta. Tudi mimo oken, za katerimi biva Louis Philippe, vojvoda Orleanski, hodi mnogo občinstva, da bi ugledalo zanimivega junaka v naj-novejšem političnem romanu.

Vlada je torej odličnemu ujetniku nasproti postopala z vso uljudnostjo, da se jej v tem oziru ničesar očitati ne more, pri tem pa tudi uvidela, da ne sme delati nobene izjeme. Pred zakonom so vsi Francozje jednaki, torej tudi principi. Ne sme se pomilostiti, ker bi to bilo znamenje slabosti.

In res, včeraj je bila obravnava pred sodiščem in vojvoda Orleanski bil je obsojen na dve leti v zapor. To kazen mu bode prebiti v kaznilnici na deželi.

To je bilo zadnja dejanje v tej komediji. Princ bode dve leti sedel za kaznilničnim ozidjem in prebil kazen za svoje mladeniško izzivanje. Republika za zdaj vsled tega nema moralne škode, kako bode v bodoče, to je pa drugo vprašanje. Takšni ujetniki à la Duc d' Orleans so bili vsekdar in povsod nevarni in mnogokrat maščevala se je politiška liba, da se je položil venec mučeništva na pretendentsko glavo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. februarja.

Češki Nemci udeležé se deželne razstave. Eksekutivni odbor nemških deželnih poslancev je sklenil priporočati, da se nemški obrtvalci v obilnem številu razstave udeležé. — „Narodni Listy“ naznanjajo, da bodo mladočeški zaupni možje dne 20. februarja imeli shod, na katerem se bodo posvetovali, kako bodo postopali nasproti sklepom nemškočeške sprave.

Moravski državni poslanec in jeden glavnih vodij moravskih Čehov, Fanderlik, položaja ne sodi tako ugodno, kakor staročeški listi. Proti uredniku Brnskega „Tagesbote aus Mähren und Schlesien“ se je izrazil, da on misli, da bi se tudi na Moravskem dalo sporazumljenje doseči. Čehi bi se-

veda pred vsem zahtevali, da se pravično prenaredi deželnozborski volilni red. Sporazumljenje bi se pa drugače ne dalo doseči. Če bi vlada pritiskala na Nemce, kakor je na Čeha na Češkem. Fanderlik pa tega ne pričakuje, temveč se boji, da se bode kmalu vladna sistema premenila in da pride na krmilo nova vlada nemškoliberalne stranke, centralistično birokratične barve. Moravski Čehi bodo pa ostali v češkem državnozborskem klubu, naj se stvari zanje tudi neugodno zasučéjo, kajti sami bi itak nič ne dosegli.

Naučni minister bode v kratkem zahteval dodatni kredit za letošnje državno podporo češke akademiji znanosti. Vlada baje sama želi, da akademija začne kmalu delovati.

Vnanje države.

V **Srbiji** so snuje parobrodsko družba, katera bode vozila s svojimi parniki po Savi in Dunavu. To družbo bode podpirala vlada. Srbski trgovski krogi se jako zanimajo za to zadevo, ker bode družba gotovo mnogo koristila trgovini srbske. — V Jagodini je umrl polkovnik Mileta Despotović, ki je bil vodja v bosenskohercegovskem ustanku.

Kako je **bolgarska** vlada zvedela za zaroto, ki se je pripravljala, se sedaj nič gotovega ne poroča. Dunajskemu listu se javlja iz Budimpešte, da je rumunska vlada opozorila bolgarsko, da se poslednji čas skozi Rumunijo vračajo v Bolgarijo bolgarski emigranti iz Rusije, mej njimi osebe, ki so se udeležile prejšnjih uporov in zarot, da naj zatoorej pazi, se li ne pripravljata kaka zarota.

Vsi časopisi se mnogo bavijo z vojvodo Orleanskim, ki se je nakrat vrnil v **Francijo**. Ker princ zatrjuje, da hoče le služiti v francoski vojski, svetuje mu nek Pariški zdravnik v pismu, ki mu ga je pisal, da naj po vzgledu avstrijskega nadvojvode Ivana, odloži vse naslove in pravice, ki jih ima od svoje rodbine, da bode popolnoma enak drugim Francozom. Dokler pa tega ne stori, pa mu ne morejo verjeti, da hoče samo služiti domovini.

Senatu **italijanskemu** se je predložil zakon, po katerem ima kralj pravico sam imenovati varuhe in kuratorje za člane kraljeve rodbine. Pravice rodbinskega sveta v privatnih zadevah kraljeve rodbine se bodo prenesle na specialni svet, ki bode sestavljen iz varuhov in kuratorjev, jednega princa kraljeve rodbine, katerega imenuje kralj, predsednika senata, prvega predsednika kasacijskega sodišča, v Rimu, ministerskega predsednika in pravosodnega ministra. Kralj bode sklicaval ta svet. Predsedoval mu bode imenovani princ ali pa predsednik senata.

V spodnji **zbornici angleške** je poslanec Harcavt stavil nek predlog glede rušenja privilegij parlamenta s strani časopisa „Times“, ki je objavil Parnellova pisma. Ta predlog je jako presenetil zbornico, ker se je stavil še pred adresno debato. Kaj takega se ni zgodilo od začetka minolega stoletja.

Dopisi.

Iz Ribnice 11. februarja [Izv. dop.] Čez dobra tri leta, gospod urednik pripeljala se bodeva jaz in lukamatija po dolenjski železnici v belo Ljubljano ter Vam bodeva oba prav prijazno stisnila prijateljsko desnico. V tej hudi zimi pohodil nas je poslanec gospod Šuklje, narisal in načrtal nam bodočo progo toliko zaželjene železnice. Trmast sem in nisem hotel verjeti, da se bode kdaj uresničila ta že toliko let gojena ideja, a gospodu Šukljeju sedaj verujem. Prišel je iz istih krogov, kjer se o tacihih zadevah odločilno razgovarja. Povedal je zbranim volilcem v Velikih Laščah, Ribnici, Sodražici in Dolenjivasi in tam v Kočevarjih, da je stvar sedaj godna, le prostora po občinskih tleh, kamenja in peska naj prepustimo brezplačno, da bode revni naš lukamatija si z manjšimi troški delal svoj tir.

Evo vam vse te reči brezplačno, dejale so zadovoljnim obrazom občine.

Osobito pri nas v Ribnici bil je shod mnogobrojno udeležen in poročilo gosp. poslanca sprejemalo se je z živahnim odobravanjem.

Zanimanje za železnico po naši dolini je veliko. Po končanem stvarno vrlo završenem in povoljnem govoru gospoda Šukljeja, stikali so možje in možaki naše krasne doline svoje glave, razredili se v več „klubov“ ter pritrjevali zahtevam, kojim še treba ugoditi, da dozori po vsem načrt železnice. Sklenila je občina Ribniška vzeti „prioritetnih“ delnic za 4000 gld. in Sodražiška za 2000 gld., odstopiti brezplačno občinska zemljišča za progo bodoče železnice ter kamenje in pesek za njeno zgradbo. Čul sem tudi privatne petične veljake, da bodo i oni prevzeli za več stotakov tistih papirjev.

Jednako storile bodo gotovo tudi druge občine. Na ta način je upanje pač brezdvomno, da Vas po

preteku dobrih treh let sigurno obiščem, pripiskajoč v Vašo prestolico z dolenjskim Lukomatijem.

Bog pa naju obrani do ondanj v povoljnem zdravju!

Z Dunaja 8. februarja. [Izv. dop.] Zadnji večer slovenskega kluba bil je, dasiravno je bilo mnogo najprirednejših obiskovalcev za bripo obolelo in se deloma pismeno, deloma ustno opravičilo, vendar prav dobro obiskan. Došlo je bilo tudi nekaj gospodov, ki so se še le nedavno v rezidenzi udomačili. Naš starosta, g. Navratil, otvori večer s pristrčnimi besedami na nove goste ter, klicaje jim dobro došli, željo izraža, naj, kakor vsa Dunajska slovenska kolonija, verni obiskovalci klubovi ostanejo. Koj potem prične g. drd. Gregorčič z berilom.

„Kulturni obrazci“ so obširno delo, namenjeno za več klubovih večerov, in po vsebini sistematično urejeni pregled sedanjih kulturnih razmer raznih slovanskih plemen in njih napredka do sedanjega časa; v tem se je pa g. čitatelj posebno na naše brate „proti severu“, nam južnim manje poznane, oziral. Mej drugim smo razvideli iz prvega odlomka tega dela, da so Poljaci, osobito oni, ki se zmatrajo za prave naslednike kongresne Poljske, skoro na višini evropske kulture, tako gledé na šolske, pravosodne, trgovinske, obrtnijske razmere, tako gledé znanosti in umetnosti. Sicer bomo to, kolikor iz početka je razvidno, korenito delo natančneje ocenili, ko ga bomo v teku leta do konca slišali.

Gosp. dr. Murko, ki je, kakor g. čitatelj delj časa po severnih slovanskih deželah potoval, ter imel priliko njih jezik, njih naredbe in državno-pravne razmere študirati, je na to v dolgem govoru marsikaj razpravi g. Gregorčiča dodal, posebno mnogo takih kulturnih naredb naštel, katerih je v severnih Slovanih pogrešal.

Gosp. Pukl je v govoru, z oduševljenjem vsprejetim poudarjal, da za nas ni jedino število mero-dajno, da se bode čila moč, katera deloma v malem narodiču še miruje, bolj in bolj kazala, da si bomo enakopravni, enakoveljavni ono častno mesto v svetu narodov priborili, katera je vsakemu narodu idejal in je napil malemu narodiču, domovini slovenski.

S to napitnico prišli smo do zabavnega dela našega večera. In kako smo se zabavali! Naša zabava je improvizovana; ako se pa, g. urednik, v slovenskem središču po dolgi pripravi bolj zabavate, smete si čestitati: Kako bi se pa tudi ne imeli dobro? Imamo ubran zbor, na katerega glasove je svetovnoznano slovansko pevsko društvo ponosno; srebrnočisti tenor gospoda B. zvoni vsakemu, kdor ga sliši, še dolgo pozneje v ušesih; imamo govornikov, ki bi kot taki postavodajnim skupščinam čast delali, tudi takih, ki jo de fakta delajo; last not least imamo tudi dobro kapljico v čaši.

Hočemo se z delom in resnim razgovorom poučevati, vspodbujati, s prijateljskim občevanjem pa se hočemo razvedriti in tako bomo zopet in zopet imeli zabavo. —

Iz Kamnika 9. februarja. (Vodovod in podružnica c. kr. kmetijske družbe kranjske.) Ko je pred dvema letoma bil naš vodovod slovesno odprt, mislil si je gospod župan in z njim večina mestnega zastopa (ne ves), da so si gospodje v resnici zaslužili nevenljivo zaslugo za mesto Kamnik. Ali bilo je drugače, komaj par mesecev in bil je vodovod popolnoma suh, kakor potem večkrat, ravno tako tudi sedaj! Želeti bi bilo pač res, da bi se gospodje bili bolj pobrigali (žalibog sedaj prepozno), da bi se bil vodovod, ako je že moral biti, napravil tako, da bi mestu res kaj koristil, ali tako smo prevečkrat brez vode. Res lepa zasluga!

Kakor z večimi stvarmi v Kamniku, tako je tudi s kmetijsko podružnico, skoro bo dve leti, kar smo imeli občni zbor, pri katerem se je mnogo koristnega govorilo, predlagalo in sklepalo. Mej drugim sklenilo se je tudi, da novi odbor skrbi, da se kupita dve jako potrebni brani za prevlačanje travnikov, da bodo brane na razpolaganje udom brezplačno, in neudom za malo odškodnino, da bi s časoma prepričali meščane in okoličane, kako dobro je to, da se potem pridela več dobrega sena i. t. d.

Sklenilo se je tudi, da se v letu 1890 priredi živinska razstava v Kamniku, kar bi bilo jako lepo in koristno za mesto in okolico, ali morda bi znal kdo reči: to je še lahko, tudi jaz bi temu

pritrtil, ali žal, od odbora se ni nadejati, zakaj? zato, kjer bo kmalu dve leti in slavni podružnični odbor še ni imel niti jedne seje!

Vprašal bi jaz, zakaj se gospodje dajo voliti, ako jih stvar ne zanima. Rad bi vedel, za kaj vender ima podružnica denar v hranilnici, saj to vender ni denarni zavod.

Jaz mislim, da je gospod predsednik gotovo takoj pozabil na imena svojih častitih odbornikov!

Domače stvari.

— (Umrli) je v torek ob 6. uri v Wundschuh-u pri Gradci tamošnji kapelan č. g. Janko Tikvič, doma iz Sv. Lovrenca pri Ptui. Služboval je sedaj tretje leto, ves čas v Wundschuh-u, kjer je bil radi svojega ljubeznivega vedenja zelo priljubljen. Bil je narodnjak v pravem pomenu besede! Bodi mu zemljica lahka! Pogreb je v petek ob 10. uri predpoludne.

— (Staro „Sočo“) izključilo je tudi narodno bralno društvo v Zagorji na Pivki na odločno zahtevanje jednoglasno proti njej protestujočih udov. To pa se ni zgodilo zdaj še le, ampak že lansko jesen — takoj po njenem nesrečnem porodu.

— (Volilo.) Gosp. Anton Škerjanc, duhoven krške škofije, kateri je na Dunaji živel in ondu umrl dne 26. oktobra 1889. volil je svoje premoženje v znesku 4000 gld. dobrodušnim zavodom v Ljubljani in sicer otroški bolnici, otroškemu zavetišču (Kinderbewahranstalt), deški in dekliški sirotišnici, posebno za otroke kočevskih in koroških roditeljev.

— (Deželni odborkranjski) je že odposlal 5 vagonov z 2000 merniki koruze v kraje, ki najhujše pomanjkanje trpe, namreč na Kras, v Ilirsko-Bistriški okraj in na Dolenjsko. Kupil bi še več koruze, pa deželna sredstva ne zadostujejo, ako vlada ne pride na pomoč.

— (Pomanjkanje na Notranjskem.) Iz Košane se poroča, da je v 11 vaseh s 198 hišami in 1327 prebivalci najhujše pomanjkanje. Sploh se živi ljudstvo o zelji, fižolu in prav redko kje o pičlem krompirju. Kruh se dobiva le v kaki krčmi in pri pekih, ker kmet še v dobrih letinah nikdar ne pridela toliko, da bi si mogel kaj privarovati za prihodnje leto, tem menj pa letos, ko so že seme za ozimino morali kupovati. — Tudi iz Planine pri Logatci prihajajo pritožbe o silnem pomanjkanju, katero letos tare ljudstvo; 57 rodbin s 437 dušami nema prav nobenega živeža več. Zlasti pa bode še spomladi huda sila za žitno seme, in za krompir, da se ga dovolj nasadi. Od državnih poslancev pričakujemo, da bodo potom interpelacije skušali poizvedeti od vlade, ali in kaj bode storila, da revno ljudstvo ne bode lakote poginilo.

— (Za Sokolovo maskarado) so vabila že razposlana. Ustopnice dobivajo se le na ime vabljenih osebe ali rodovine dne 15., 17. in 18. februarja v prodajalnici g. F. Sosa v Špitalskih ulicah in dne 18. (torek) popoldne od 2. do 4. ure v I. nadstropju Ljubljanske čitalnice po naslednjih cenah: Za „Sokole“ po 50 nov., za člane narodnih društev po 1 gld., vsak drugi plača 1 gld 50 nov. Priti je maskovano, nemaskovanci plačajo 50 nov. globe. Gardedame in gg. častniki so globe oproščeni.

— (Odbor „Sokola“) prosi vso ono gospodo, katera bi vsled pomote ne bila dobila vabil za maskarado in se vender želi udeležiti je, naj se blagovoljno oglasi do nedelje dne 16. t. m. pri kustosu čitalničnem.

— (Volitev v občinski zbor na Igu) vršila se je dne 4. t. m. Izid je bil po skrajni agitaciji duhovništva in učiteljstva seveda popolnem v zmislu teh gospodov. Volilci pa so uložili zaradi mnogih nepravilnostij protest proti volitvi, katerega je c. kr. okrajno glavarstvo uvažalo, v toliko, da današnji dan razpisane volitve župana ne bode, ker bode o veljavnosti volitve odločila še le c. kr. deželna vlada.

— (Dolenjska železnica.) Ravnokar zvedel sem, da so se tudi občine po Kočevskem zavezale to podjetje kolikor mogoče podpirati, z brezplačnim odstopom občinskega sveta, kamenja in peska, kakor tudi z brezplačnim dovažanjem kamenja in peska (nekateri posestniki — bodo za časa grajenja po 5krat, drugi po 10krat razni material dovažali), nadalje z brezplačnim odstopom od 20 do 50 hrastovih pragov in z nakupom glav-

niških delnic od 500 gld. do 8000 gld., kakor mesto Kočevje itd. Tudi občine po Temeniški dolini zanimajo se za to prevažno zadevo. Trebanjska in Velikološka občina dovolili sta že precejšnje zneske in v drugih sosednjih občinah pa bodo imeli v kratkem posvetovanja o tej zadevi in je upati, da bodo vse brez izjeme — videč resni položaj — dovolile seveda le toliko, kolikor jim bode mogoče. Saj pa tudi vlada kaj nemogočega ne bode zahtevala. A dobra volja in zanimanje za železnico se pa mora venderle pokazati. — Želeti bi pa bilo, da, njih dolžnost je, da tudi druge v bližnji nahajajoče občine, skozi katerih pomerij ne bode železnica izpeljana, ko bodo pa vender istakoto dobiček od nje imele, kaj zdatnega temu važnemu podjetju store. Mej take občine spadajo na primer; Krka, Žužemberk, Ambrus, Dvor, Toplice (o kateri niti ne govorimo, ker bode ravno ona največji dobiček imela) itd. na jedni — Mirna, Šentrupert, Mokronog, Trebelno, sv. Peter, Šmarjete itd. na drugi strani. Dober izgled imajo v občinah Sodražki in Brusniški. skozi kateri ni železnica trasovana, pa sta vender obe pripravljene (sosebno Sodražica z 2000 gld.) podjetje podpirati. Ker bodo imele tudi druge občine, nižje proti Hrvatski ležeče, dobiček od te železnice posebno pa Metliška, Črnomeljska, Semiška, Suhorška itd. na jedni — Mozelj, Spodnji Log, Banjaloka itd. na drugi strani in je le vprašanje časa, kedaj se bode Kočevska proga do morja (Reke) in Novomeška pa do Karlovca izpeljala, upati je torej po vsej pravici, da bodo tudi te občine svojo dolžnost storile, v kar Bog pomozi!

Zmagoslav.

— (Vojaški nabori) za 17. pešpolk bodo letos: Dne 1. marca v Ljubljani, 3. in 4. marca za Brdski okraj v Prevojah, 5., 6. in 7. marca v Kamniku, 8., 10. in 11. marca v Škofji Loki, 12., 13. in 14. marca v Kranji, 15., 17. in 18. marca v Radovljici, 20. in 21. marca v Višnji Gori, 22., 24. in 26. marca v Litiji, 27., 28., 29. in 31. marca na Krškem, 8., 9., 10., 11. in 12. aprila v Novem Mestu, 14. aprila v Metliki, 15. in 16. aprila v Črnomlju, 17., 18. in 19. aprila v Kočevju, 21. in 22. aprila v Ribnici, 23. aprila v Velikih Laščah, 25., 26., 28. in 29. aprila v Ljubljani za okolico Ljubljansko, 30. aprila in 1. maja na Vrhniki. — Za 97. pešpolk pa bodo vojaški nabori: Dne 22. marca v Ilirski Bistrici, 24. marca v Loži, 26. in 27. marca v Logatci, 28. in 29. marca v Idriji, 31. marca in 1. aprila v Vipavi, 10., 11. in 12. aprila v Postojini.

— (Doktorstvo tehničnih znanostij) nameravajo ustanoviti na onostranski polovici naše države. Ta ideja razpravljal se je že v Dunajskih krogih in odtod poprijeli so se je na Ogerskem, kjer pa za izvršitev te ideje veliko marneje delujejo, kakor pri nas in videti je, da nas bodo navzlic temu, da so jo dobili iz naše polovice, s takim odlokom prehiteli.

— (Burja) je te dni, kakor se nam poroča, sosebno močno razsajala po Krasu. Zlasti je bila včeraj v okolici sv. Petra tako huda in mrzla, kakor ne še to zimo. Brzovlaku je zjutraj na progi proti Reki celo šipo utrla. Tudi Trst jo močno čuti in poroča se, da imajo Tržačani že 15 dnij nenevadno mrzlo vreme.

— (V Zagrebu) bil je včeraj Ferdinand markiz Strozzi, ker je iz gledališke blagajnice poveril 8773 gld. 13 kr., obsojen na dve leti teške ječe, izgubo plemstva in troške.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: Naša „Narodna čitalnica“ in „Dolenjski Sokol“ priredita dne 18. februarja 1890 veliko maskarado v prostorih „Narodnega doma“. Priprave oskrbuje že z vso marljivostjo poseben odbor. Kakor slišimo, nameravajo postaviti sredi okrašene dvorane Eiffelov stolp, in okoli njega se bo uprizorila Pariška razstava. Ker je zanimanje za ta ples od vseh strani jako živahno, se nam je nadejati prav lepega večera.

— (Iz Šoštanja) se nam piše: „Na mnoga vprašanja usojamo si slavnemu občinstvu tem potom javiti, da priredi „Saleška čitalnica“ svojo letošnjo pustno veselico v ponedeljek dne 17. t. m. v prostorih g. J. Raka v Velenji. Pri koncertu čitalničnega pevskega zbora in mej plesom igrala bode Šmarijska godba pod vodstvom g. Štefan Kovača. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 50 kr. obitelj 1 gld. kmetški udje so prosti. Posebna vabila se ne bodo izdala.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Velike Lašče 13. februarja. Zanimanje za zgradbo železnice veliko. Šuklje bil naudušeno vsprejet. Občina in vas Velike Lašče podpisala za 700 gld. glavnih delnic, tukajšnji zasebniki za 3.300 gld., mesto Kočevje za 10.000 gld., Kočevska hranilnica za 5.000 gld.

Dunaj 13. februarja. V zbornici poslancev odgovarjal Taaffe na interpelacijo Exnerja in tovarišev glede Dunajskih vojašnic. L. 1887. bila je sodnijska cenitev dotičnih predmetov. Ko bode vojno ministerstvo stvar pregledalo in bodo načrti za nadomestilne zgradbe gotovi, se bode mogel izdati podrobnejši črtič za transakcijo. Taaffe zagotavljal, da bode vlada, kolikor od nje zavisno, kolikor možno stvar pospeševala.

Taaffe odgovarjal tudi na interpelacijo Pernerstorferja in tovarišev glede odredb magistrata Dunajskega povodom tiskarskega strajka, da je trgovinsko ministerstvo konfiskacijo oklica in razpuščenje tarifne komisije potrdilo, upravno sodišče pa o pritožbi še ne razsodilo.

Na interpelacijo Gallingerja in tovarišev zaradi cerkvi sovražnih demonstracij pri pogrebu Anzengruberjevem odgovoril Taaffe, da se je stvar preiskavala, da pa v nagrobnem govoru ni bilo nezakonitih demonstracij, a se tudi ni zapazilo družih izgrediv, ki bi bili povod, da bi bilo oblastvo poseglo vmes, ali pa da bi se bila napravila ovadba.

Dunaj 13. februarja. Avstro-ogerska banka znižala je eskompt na 4½, obresti za „lombard“ na pet odstotkov.

Pariz 12. februarja. Obravnava proti vojvodi Orleanskemu pričela se je ob 12. uri 40 min. opoludne. Na vprašanje predsednikovo odgovoril je princ doslovno: Prosim dovoljenja, da se smem brez okolišev obračati do sodišča. Prišel sem na Francosko, da bi kot prostak služil. Jaz ne tiram politike. Politika je stvar mojega očeta, čegar udani sin in zvesti služnik sem jaz. Jaz nesem prišel v zbornico, ampak v naborni urad. Bil sem si v svesti, kaj me čaka; to me pa ni zadržavalo. Svojeje deželi hotel sem služiti v polku; ali je to zločin? Jaz ljubim domovino, ali je to hiba? Ne, jaz se ne čutim krivega. Ne bodem se zagovarjal. V prognanstvu učil sem se spoštovati sodništvo dežele svoje, njegove sklepe vsprejel bodem s spoštovanjem. Od milosti ne pričakujem ničesar. Bodem li obsojen, sem pa gotov, da me bode oprostilo vseh 205.000 novincev moje dobe, ki so srečnejši nego jaz, da morejo domovini služiti.

Razne vesti.

* (Vojno pristanišče Sebastopolj.) Petrograjski „Pol. Cor.“ poroča, da se bode ustanovilo v Sebastopolju poleg vojnega pristanišča tudi trgovinska luka in sicer nekoliko izven mesta v Streleckem zalivu.

* (Potomec Montezumov.) V Madridu umrl je zadnje dni Don Antonij Marija Marcilla de Ternell Montezuma y Navarra, španjski grand prve vrste. Če bi v Mehiki obveljalo historično pravo, je on postavni vladar mehikanski, ker je v ravnej vrsti deveti unuk kazika Montezume. Že Filip III. podelil je prauuku cesarja Mehikanskega ime granda. Umrli bil je 75 let star in zapustil sina, ki je tajnik pri poslanstvu.

* (Tehtani gostje.) V palači princa Waleškega v Sandringhamu upeljala se je že izza nekaj let navada, vse osebe, bivajoče nekaj časa v gradu, tehtati in sicer pri prihodu in pri odhodu. Teža zapiše se natanko in vsak gost mora notico svoje teže podpisati. Precej debela knjiga je že na pol polna in sam princ skrbi, da se vse prav zapiše. Mej zadnjimi noticami teže angleških lordov je ona lorda Salisburyja. Ta diplomat je skoro gotovo najtežji mej vsemi evropskimi, tehtal je namreč pri prihodu in odhodu 114 kilogramov, zredil se ni torej nič.

* (Izneverjenje.) Blagajnik Požunskega komiteta Bitto, ki je bil poveril 51.000 gld. in pobegnil, obsojen je v štiriletno ječo, in da zgubi za sedem let vse politične pravice in mora plačati 1600 gld. odškodnine. Sin njegov Sigmund Bitto je pa obsojen zaradi prikrivanja v jednoletno ječo in triletno zgubo časti.

* (Grozna osveta.) V renskeji dolini v bližini mesta Biebricha pogorel je nedavno visok kup sena, v katerem je nekaj revnih ljudi prenočevalo. Umrli sta dva na opeklinah. Kakor se je dognalo, bil je prouzročitelj temu drug revež, ker se je hotel osvetiti, da ga jeden ni pustil prenočevati v

kupu. V senu prenočevalo je petnajst oseb. Tisti, ki so prenočevali na vrhu, rešili so se vsi, v spodnjem delu kupa so pa bili vsi opečeni, ker se niso mogli tako hitro rešiti.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
12. febr.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	740.3 mm. 739.3 mm. 738.9 mm.	—3.6° C —2.8° C —3.6° C	z. vzh. m. vzh. sl. vzh.	obl. snež. obl.	2-10 mm. snega.

Srednja temperatura —3.3°, za 2.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 88.95	—	gld. 88.85
Srebrna renta	89	—	88.75
Zlata renta	110.60	—	110.70
5% marenca renta	102	—	101.85
Akcije narodne banke	932	—	926
Kreditne akcije	322.25	—	320.75
London.	119	—	119.25
Srebro	—	—	—
Napol.	9.42	—	9.45
C. kr. cekini	5.59	—	5.59
Nemške marke	58.02 1/2	—	58.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176	75
Ogerska zlata renta 4%	—	103	60
Ogerska papirna renta 5%	—	99	35
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	25
Kreditne srečke	100 gld.	182	75
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	167	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Zahvala.

Iskreno se zahvalujem vsem gospodom in gospem za mnogobrojno udeležitev pogreba moje drage ranjce soproge, sosebno visokočastiti duhovščini Logaški, gg. pevcem in gg. uradnikom c. kr. oblasti v Logatci, kakor vsem gg. svojim sovrstnikom, kateri so blagovolili s svojim pohodom udeležiti se tega spreveda.

Logatec, dne 11. svečana 1890.

(126)

Fran Ksaver Šušteršič,
uradnik južne železnice.

IVAN JAX
v Ljubljani.

Velika zaloga
šivalnih strojev
za rodovine in obrtnike.

Cenike pošiljam
zastonj in
franko.

(942—14)

Dve hiši v Novem Mestu št. 82 in 83 z vrtom in 6 oral gozda

poleg glavne ceste in mostu, tik Krke zidani, posebno pripravljeni za obrtnike in trgovce, sta na prodaj iz zapuščine poprejšnje lastnice. Dolgov ali drugih bremen ni nič. Zamenjali bi se tudi s posestvom v Ljubljani ali v okolici. — Ponudbe vsprejema dr. Papež odvetnik v Ljubljani. (125)

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmarnični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d., in ga v vseh deželah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur. (719—32)

— Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga. —

Služba občinskega tajnika

v Hrenovicah odda se spretnemu, v občinskih zadevah večjemu pisarju. Letna plača 400 gld. — Ponudbe vsprejema do 1. marca 1890 župan Hinko Kavčič na Razdrtem. (111—2)

LA VICA.
Bogata zalozba knjig o slovanskih narodih.
3000 št. (122—1)
Zapisnik dopošlje se vsakemu na zahtevanje.
N. KYMMEL
knjigar v Rigi (Rusija).

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporočila se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporočila svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družinskih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetlic) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem
ALOJZIJ KORSIKA.
(39—22)

Tuji:

12. februvarja.

Pri Slonu: Knez Auer-sperg, Schmelz, Schönau, Kulka, Klein, Hankl z Dunaja. — Lapajne iz Idrije.

Pri Malič: Pavič z Dunaja. — Hochstädter, Polacek, Raab, Pleier z Dunaja. — Klun iz Novega Jorka. — Filip iz Dombovara. — Tener iz Budimpešte. Lazzarini iz Grada.

Pri avstrijskem cesarji: Lebar, Mulej z Bleda. — Galouri, Taubrio iz Turčije. — Silberstern z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

12. februvarja: Trampuš Jera, kajžarca, 47 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko

13. februvarja: Antonija Mohar, delavka, Mestni trg št. 10, za jetiko.

V deželnej bolnici:
10. februvarja: Marija Löwinger, gostija, 66 let, za vnetico rebe ne kože.

J. Pserhofer-ja

lekarna na Dunaji,
Singerstrasse št. 15
„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, zaslužujejo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici jako mnogo boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo.

Ze mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila.

Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljki po povzetju 1 gld. 10 kr. Če se naprej pošlje denar, velja s poštne prosto pošiljati: 1 zavoje kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno:

„J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski počrk J. Pserhofer in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frankovano pošiljko 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), 1 steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek, proti kašlju i. t. d. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljko 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, domače sredstvo proti ranam, oteklinam i. t. d. 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljko 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti vsem posledicam slabega prebavljenja. 1 paket 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznane tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe.

Pošiljke po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljki zneska, večje pa tudi proti povzetju. (107—1)

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici), je poština dosti nižja, nego pri pošiljki s povzetjem.